

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 22 юли 1987 година

относно надзорните и защитни мерки, чието вземане може да бъде разрешено на държавите-членки съгласно член 115 от Договора за ЕИО

(87/433/ЕИО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 115 от него;

като има предвид, че член 30 и следващите от Договора относно елиминирането на количествените ограничения и всички мерки с равностоеен ефект се прилагат без разграничение на продуктите с произход в Общността и тези, които са пуснати в свободно обращение в някоя държава-членка, независимо от техния произход;

като има предвид, че съгласно тези разпоредби изискването, дори и да е чисто формално, при търговията в рамките на Общността, за лицензия за внос или сходна процедура е забранено;

като има предвид, че в допълнение, член 9, параграф 2 от Договора забранява всяка административна процедура, предназначена за установяване на различни правила за движението на стоки в зависимост от това дали те са с произход от Общността или с произход от трети страни и дали са били пуснати в свободно обращение в една от държавите-членки;

като има предвид, въпреки това, че пълното прилагане на тези принципи предполага ефективното установяване на обща търговска политика;

като има предвид, че установяването на обща търговска политика все още не е завършено; като има предвид, че мерките, прилагани от държавите-членки по отношение на някои продукти от трети страни все още не са заменени с еднакви общи правила;

като има предвид, че фактът, че общата търговска политика все още не е напълно установена, означава че ще продължава да има несъответствия между търговските политики на държавите-членки, които има вероятност да причинят нарушения в търговията, които член 115 от Договора е предназначен да предотврати;

като има предвид, че за тази цел Комисията е оправомощена да разрешава на държавите-членки да предприемат надзорни мерки вътре в Общността или защитни мерки, независимо от принципа на свободно движение в рамките на Общността на стоки с произход от трети страни и пускането им в свободно обращение в една от държавите-членки; като има предвид, все пак, че член 115 предвижда, че тези мерки може да са разрешени само когато са необходими, и че Комисията дава приоритет на онези мерки, които причиняват най-малко смущение на функционирането на общия пазар; като има предвид, че резултатът е, че на настоящия етап от установяването на общия пазар мерките съгласно член 115 от Договора следва да бъдат разрешени само

когато нарушенията в търговията водят до икономически трудности или излагат на опасност ефективността на мерките на търговската политика, взети от държавите-членки съгласно международните задължения на Общността;

като има предвид, че Единният европейски акт предвижда установяването, от 1 януари 1993 г., на зона без вътрешни граници, в която стоки, услуги и капитал ще може да се придвижват свободно; като има предвид, че това означава от една страна, че различията, които все още съществуват между търговските политики, прилагани от държавите-членки да бъдат постепенно премахнати или намалени, а от друга, че Комисията трябва да вземе предвид тези цели при оценяване на необходимостта от разрешаване на мерките съгласно член 115 от Договора;

като има предвид, че със своето Решение 80/47/ЕИО от 20 декември 1979 г. относно надзорните и защитните мерки, чието вземане може да бъде разрешено на държавите-членки по отношение на вноса на някои продукти с произход от трети страни и пуснати в свободно обращение в друга държава-членка¹, Комисията установи някои критерии и процедури, които трябва да се следват при прилагане на член 115 от Договора;

като има предвид, че с оглед миналия опит и програмата за действие, която Общността сама си е определила за установяването на единния пазар, Решение 80/47/ЕИО следва да бъде изменено, и по-специално неговия обхват следва да бъде разширен за всички онези случаи, когато съществуват различия между мерките на търговска политика, предприети от държавите-членки в съответствие с Договора, включително за случаите, когато различия между тарифните мерки са все още разрешени, както и да се уточнят някои от критериите и процедурите; като има предвид, че за да се отчетат тези изменения горепосоченото решение следва да се преработи като единен акт;

като има предвид, че в случаите, когато дадена надзорна мярка е разрешена, документите за внос трябва да се издават автоматично, безплатно, в рамките на определен период от време и за всяко поискано количество; като има предвид, че ако надзорните мерки са поискани въз основа на това, че вносът може да доведе в дадена държава-членка до икономически трудности, реалността от такава опасност следва да бъде оценена в светлината на отклоненията в търговията, наблюдавани в миналото и нивото на възможностите за внос, предоставени от Общността на въпросната трета страна;

като има предвид, че ако дадена държава-членка поиска разрешение да приложи защитни мерки, срокът за издаването на документите за внос трябва да бъде удължен, ако обемът, обхванат от висящите заявления за документи, достигне определено ниво;

като има предвид, че информацията и основанията, представени от държавите-членки в подкрепа на исканията за разрешение да въведат въпросните мерки, трябва да бъдат такива, че да дават възможност на Комисията да оцени напълно необходимостта от такова разрешение;

като има предвид, че следва да бъде предвидено, че ако е необходимо, Комисията може да проведе проучване, за да провери валидността на информацията, с която разполага;

¹ ОВ L 16, 22.1.1980 г., стр. 14.

като има предвид, че мерките, приети съгласно член 115 от Договора поради факта, че не само съставляват изключение от разпоредбите на членове 9 и 30 от Договора, но също така препятстват установяването на обща търговска политика съгласно член 113 от Договора, трябва да бъдат стриктно тълкувани и прилагани; като има предвид, че за да се отчете това, както и целите, заложи от Единния европейски акт, такива мерки следва да се прилагат само за ограничен период от време и когато сериозността на положението го изисква;

като има предвид, че за да гарантира, че търговията вътре в Общността не е възпрепятствана, следва да се предвиди държавите-членки по принцип да трябва да искат от вносителя, като част от изпълнението на формалностите, свързани с вноса на даден продукт от друга държава-членка, само определена информация и данни; като има предвид, че по отношение на проверките относно произхода държавите-членки по принцип трябва да изискват само опростена декларация за произхода на продукта, като логично се очаква, че вносителят го знае,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложно поле

Настоящото решение се прилага за вноса в държава-членка на продукти с произход от трета страна и пуснати за свободно обращение в Общността, които не са предмет на единни условия за внос в държавите-членки.

Член 2

Надзор вътре в Общността

1. Когато има опасност внос в държава-членка на продукт, упоменат в член 1, да породи икономически затруднения, вносът на този продукт, след разрешение, дадено от Комисията за определен период, може да бъде подложен на условие за издаване на документ за внос.

2. Като общо правило Комисията няма да даде разрешението, упоменато в параграф 1, освен когато:

а) е имало значителен внос на въпросния продукт от други държави-членки по време на календарната година, предхождаща годината, в която е подадено заявлението;

б) възможностите за внос за въпросния продукт, открити от Общността *vis-a-vis* третата страна на произход, надвишават 1 % от общите възможности за внос, открити от Общността *vis-a-vis* всички трети страни, подложени на сходни правила.

3. Без да се накърнява член 3, документите за внос се издават от съответната държава-членка, за всяко искано количество и безплатно, в рамките на максимален период от пет работни дни от датата на внасяне на заявлението от вносителя, независимо от това, къде в Общността е мястото му на стопанска дейност.

4. С цел получаване на разрешението, упоменато в параграф 1, държавата-членка предоставя в искането си следните конкретни данни на Комисията:

а) описание на продукта и подробности за търговското му означение, номера на позицията му в Общата митническа тарифа, кода NIMEXE и страната на произход;

б) правилата, приложими за прекия внос *vis-a-vis* страната на произход и други трети страни, включително, когато е уместно, тарифния режим, обема и/или количеството на възможностите за внос, както и икономическите съображения, на които се основават правилата;

в) обема или количеството на вноса на въпросния продукт:

- произхождащ от съответната трета страна, разбит между прекия внос и продуктите в свободно обращение,

- произхождащ от всички трети страни,

- произхождащ от Общността.

г) икономическите трудности, за които се твърди, че биха предизвикали опасност, показани чрез фактори като консумация на продукта и съответни пазарни дялове, държани от националното производство, съответната трета страна и всички трети страни.

Информацията, изисквана по букви в) и г), обхваща двете предходни години и текущата година. Когато тази информация не може да се предостави с исканата точност или не може да се предостави навреме, искането на държавата-членка съдържа наличната информация.

5. Държавата-членка, която е получила разрешението, упоменато в параграф 1, може да изиска от заявител документ за внос само при следната информация и данни:

а) подробности, които идентифицират вносителя и изпращача в държавата-членка износител;

б) страната на произход и държавата-членка износител;

в) описание на продукта с подробности за:

- търговското му означение,

- номера на позицията му в Общата митническа тарифа и кода NIMEXE;

г) стойността и количеството на продукта в единици, обикновено използвани в търговията;

д) предвидената дата или дати за доставка;

е) доказателства, че продуктът е в свободно обращение: ако продуктите още не са в свободно обращение на датата, когато е подадено заявлението за внос или, ако доказателствата не могат да бъдат предоставени до тази дата, се предоставя документ за внос, но неговата валидност е ограничена до един месец след получаване на документа от заявителя.

Член 3

Защитни мерки

1. Когато вносът в държава-членка на продукт, упоменат в член 1, води до икономически трудности, въпросната държава-членка може да предприеме защитни мерки след получаване на разрешение от Комисията, която определя условията и подробностите на такива мерки.

2. Комисията предоставя разрешение само за ограничен период и когато сериозността на положението го изисква.

3. За да получи разрешение, държавата-членка представя в искането си до Комисията следните сведения и данни в допълнение към тези, упоменати в член 2, параграф 4, букви а) и б):

а) държавата-членка износител;

б) датата, на която заявлението за документ за внос е било подадено;

в) обемът и количеството на внос на въпросния продукт, действително осъществен или разрешен:

- произхождащ от съответната трета страна, разбито между прекия внос и продуктите в свободно обращение,

- произхождащ от друга трета страна, по отношение на която искащата държава-членка поддържа сходен режим на внос или режим с равностоен ефект,

- произхождащ от всички трети страни,

- произхождащ от Общността.

г) когато е възможно, обемът и количеството на реекспорт на продукта с произход от съответната трета страна към други държави-членки и към трети страни;

д) твърдяните икономически трудности, показани от тенденцията на такива фактори като: производство, използване на капацитет, консумация, продажби, пазарни дялове, държани от съответната трета страна, от всички трети страни и съответно от националното производство, цени (т.е. занижени цени или възпрепятстване на нормално повишение на цените), печалби и загуби, заетост;

е) по искане на Комисията - предприетите или предложени мерки за справяне с положението във въпросния сектор.

Исканата информация съгласно букви в), г) и д) обхваща двете предходни години и текущата година.

Когато тази информация не може да се предостави с исканата точност или не може да се предостави навреме, искането на държавата-членка съдържа информацията, която е налична. Когато сметне за необходимо, Комисията може да проведе проучване, за да провери валидността на информацията, която ѝ е предоставена от държавите-членки.

В този случай тя може, когато липса на защитни мерки би довела до опасност от съществена вреда на въпросния сектор, да разреши прилагането на защитни мерки на временна основа в очакване на резултатите от проучването.

4. Внасянето на искането от държавата-членка не може да възпрепятства издаването, при условията и в срока, определени в член 2, на документи за внос, за които е подадено заявление преди решението на Комисията.

5. Въпреки това, когато държавата-членка счете, че обемът или общото количество, обхванати от висящи заявления по отношение на въпросния продукт с произход от съответната трета страна е повече от 5 % от възможния директен внос от съответната трета страна или 1 % от общия внос в ЕИО, осъществен през изминалия 12-месечен период, за който е налична статистическа информация:

- максималният период за издаване на документи за внос се увеличава на 10 работни дни от датата на подаване на заявлението от вносителя,

- държавата-членка може да отхвърли заявлението за документи за внос, ако решението на Комисията ѝ го разрешава.

6. Държавата-членка отправя искането за защитни мерки по телекс или телефакс. Копие се изпраща едновременно и по същия начин до съответните служби, определени от другите държави-членки за тази цел. Тя информира заявителите на документи за внос за внасянето на искане за защитни мерки.

7. Комисията взема решение по искането на държавата-членка в рамките на 5 работни дни от получаването му.

Член 4

Доказателство за произход

1. Като част от изпълнението на формалностите, свързани с вноса на продукти, които са предмет на мерки за надзор вътре в Общността или на защитни мерки, съответните власти на държавата-членка вносител може да поискат вносителят да посочи произхода на продуктите в митническата декларация или в заявлението за документ за внос.

2. Допълнително доказателство може да се иска само при освобождаване от митница и в случаи, когато сериозни и добре обосновани съмнения направят такова доказателство съществено, за да се установи истинския произход на въпросните продукти. Въпреки това, искането за такова допълнително доказателство само по себе си не може да предотврати вноса на стоките.

Заклучителни разпоредби

Член 5

Процедурите, установени в настоящото решение се прилагат, когато ефективността на мерките на търговската политика, прилагана от държавите-членки в изпълнение на международните задължения на Общността, е изложена на опасност поради нарушения в търговията, с изключение на сведенията, упоменати в член 2, параграф 4, буква г) и член 3, параграф 3, буква д).

Член 6

Настоящото решение се прилага от 1 октомври 1987 г.

Решение 80/47/ЕИО на Комисията се отменя от тази дата. Позоваванията на отмененото решение се смятат за позовавания на настоящото решение.

Член 7

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 22 юли 1987 година.

За Комисията:

Willy DE CLERCQ

Член на Комисията